

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bán Ernő Dániel (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Papp Dávid József (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása miatt indult perében a Pest Megyei Bíróság 2009. április 16. napján kelt, 12.P.24.355/2007/16. számú ítélete ellen a felperes részéről 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és megállapítja, hogy (alperes neve) alperes megsértette a (felperes neve) felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, azzal, hogy a ...-án megtartott lakossági fórumon, a című műsorának ...-i adásában, valamint a-i reggeli adásában valótlanul állította, hogy a felperes a környezeti hatásvizsgálati egyeztető tárgyaláson semmilyen kifogást nem emelt a ... létesítendő fecskendőgyár környezeti hatástanulmányával kapcsolatban. A valóságban a (felperes neve) a szennyvíztisztító rekonstrukciójára és bővítésére vonatkozó ígéreteket és nyilatkozatokat nem fogadta el.

Kötelezi az alperest, hogy elégtételadásként az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését 15 napon belül saját költségén tegye közzé a ... hivatalos lapjában, a ...-ben.

Ezt meghaladóan a per főtárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 21.000 (huszonegyezer) forint kereseti és 24.000 (huszonnégyezer) fellebbezési illetéket.

Ezt meghaladóan a peres felek első- és másodfokú perköltségüket maguk kötelesek viselni.

A felperes illetékfizetési kötelezettségét mellőzi, és megállapítja, hogy a fennmaradó 75.000 (hetvenötezer) forint kereseti és fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a ...-án megtartott lakossági fórumon, a ... -én sugárzott ... című műsorában, valamint a ... -i adásában azon valótlan közléssel, hogy a felperesnek a ... létesítendő fecskendőgyárral kapcsolatos környezetvédelmi egyeztetésen a környezeti hatásvizsgálattal szemben nem volt kifogása, egyetértett vele, megsértette a jóhírnevét, mert az üzem támogatójaként tüntette fel, a nyilvánosság előtt kétségbe vonva a kitűzött céljai iránti elkötelezettségét, holott több kifogása volt a környezeti hatástanulmánnyal kapcsolatosan és fellebbezéssel is élt a környezetvédelmi hatóság engedélyező határozatával szemben.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest elégtétel adásra oly módon, hogy az elégtételt adó nyilatkozatot saját költségén tegye közzé a ... című önkormányzati lapban, küldje meg a műsor szerkesztőjének és szórólap formájában juttassa el valamennyi veresegyházi ingatlanba. 1.000.000 forint nem vagyoni kár megfizetésére irányuló igényt is előterjesztett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatáról valós tartalmú tájékoztatást adott, a fellebbezésről pedig akkor nem volt tudomása, de a közlések egyébként sem jóhírnevet sértőek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az indokolásban hivatkozott a perben alkalmazott Ptk. 75. §-ára és a Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdésére. Kifejtette, hogy a becsatolt 2007. április 16-i jegyzőkönyvből megállapítható volt, hogy a felperes képviselőinek a környezetre vonatkozó vizsgálattal szemben nem volt kifogása, csupán a szennyvíztisztító rekonstrukciójával kapcsolatos ígéreteket és nyilatkozatokat nem tartották elegendőnek és megnyugtatónak. Az alperesnek a lakossági fórumon adott tájékoztatása és a ...-nek adott nyilatkozata megfelelt a valóságnak. A lakossági fórumon az alperes a felperes képviselőinek jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatát szó szerint felolvasta, a jelenlévő felperesi képviselőknek lehetőségük volt álláspontjukat kifejezni, nyilatkozatukat kommentálni, kiigazítani.

A ... című műsorban tett alperesi nyilatkozat annyiban nem felelt meg a valóságnak, hogy a felperes képviselői semmilyen gondot nem vetettek fel az egyeztetés során, ez a nyilatkozat azonban valótansága ellenére sem alkalmas a felperes hírnevének megsértésére, nem alkalmas arra, hogy a felperes megítélését hátrányosan befolyásolja.

Az első fokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben annak megváltoztatását, kereseti kérelmének megfelelő döntés hozatalát kérte. Arra

hivatkozott, hogy a környezetvédelem és természetvédelem céljára jött létre a felperesi egyesület, amelynek hitelességét rontotta a nagy nyilvánosságot kapott alperesi tényállítás, amely pontatlanul, valódi tartalmából kiforgatva idézte a környezetvédelmi hatóságnál tartott egyeztetésről készült jegyzőkönyvet, tudatosan elhallgatva a felperes szakmai ellenvéleményét és olyan színben tüntette fel a felperest, mint aki nem kifogásolja a környezetre káros beruházást. Szükség esetén indítványozta az elsőfokú eljárásban becsatolt hangfelvételek meghallgatását. Másodlagosan a bizonyítás lefolytatására hivatkozva kérte az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Vitatta, hogy az alperesi nyilatkozatok a felperesre nézve sértőek voltak. Nem voltak alkalmasak arra, hogy a lakosság felperesbe vetett bizalmát megingassák. Ezt mutatja az is, hogy a felperes részére felajánlott 1 %-os adófelajánlásból származó bevétel az elhangzottak után is folyamatosan nőtt. További bizonyítás elrendelését szükségtelennek tartotta

A felperes fellebbezése részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok téves értelmezésével jutott arra az álláspontra, hogy az alperes nyilatkozatai a valóságnak megfelelnek, illetve a ... című rádióadásban alperes részéről elhangzottak valótlansága ellenére sem alkalmasak arra, hogy a felperes megítélését hátrányosan befolyásolja. Az így meghozott döntésével a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet.

A Fővárosi Ítéltábla általánosságban azt emeli ki, hogy a Ptk. 78. § szerinti jóhírnév védelme azt kívánja biztosítani, hogy a társadalom tagjait a valóságos értékük szerint ítéljék meg, amely úgy érvényesülhet, ha az adott személyről objektív valóságot kifejező tényállítások értékelések jelennek meg. A valóságot meghamisító tényállítások, közlések, amelyek hátrányosan befolyásolják a személy társadalom részéről megnyilvánuló értékelését, jóhírnevet sértenek. A jóhírnév védelme a természetes személyt és jogi személyt egyaránt megilleti.

A hírnévrontást általában a közlés tartalma valósítja meg, de jóhírnevet lehet sérteni elhallgatással is, ha az alkalmas arra, hogy a annak alapján a valóságtól eltérő következtetés alakuljon ki. A közvélemény egy adott közösség valóságnak megfelelő tájékoztatása csak akkor adhat reális képet a tájékoztatással érintett személyről, ha ez a közlés teljes folyamatában érvényesül, kiterjed minden olyan részletre, amely az adott személyre vonatkozóan lényegesnek tekinthető.

A becsatolt okiratokra is figyelemmel megállapítható volt, hogy a felperes képviselői a ... a ... építendő fecskendő gyár létesítése ügyében 2007. április 16-án megtartott egyeztető tárgyaláson azt fejtették ki, hogy zaj- és levegővédelem, valamint vízvédelem szempontjából a tervezett beruházást kezelhetőnek tartják, de a szennyvíztisztító rekonstrukciójával és bővítésével kapcsolatos ígéreteket nem tartották elegendőnek és azt is jelezték, hogy a területen élő lakosság tiltakozik a

beruházás megvalósítása ellen. Ezt követően az elsőfokú szakhatóság 1613/16/2007. számú határozatával a beruházáshoz hozzájárulását adta, amellyel szemben a felperes 2007. május 25-én fellebbezést jelentett be, fellebbezése indokolását 2007. június 4-én terjesztette elő.

Ilyen körülmények között csak azon tények hangsúlyozása, hogy a felperes képviselőinek a fecskendő gyár beruházásával kapcsolatosan a környezeti vizsgálati egyeztetésen semmiféle kifogása nem volt, nem felelt meg a valóságnak.

A lakossági fórumon az alperes a felperesi képviselő kérésére az egyeztetési jegyzőkönyvet ugyan felolvasta, de a további felperesi ellenvéleményt, fenntartást időben elkülönülten olyan kommentálással kísérve ismertette, ami nem segítette azt, hogy a beruházással kapcsolatos felperesi álláspontot a valóságnak megfelelő módon ismerhessék meg a fórum résztvevői.

A közlés hátrányos megítélést kiváltó hatásának értékelésénél a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt, hogy a lakosság egy része tiltakozott a beruházás ellen és a felperes is azt képviselte, hogy a beruházás megvalósítását az adott területen a csatorna és a szennyvíztisztító helyzete nem teszi alkalmassá.

A felperes a környezetvédelem és természetvédelem céljából létrejött egyesület, így megítélése szempontjából nem lényegtelen körülmény, hogy egy környezetvédelmi szempontból többek által aggályos beruházáshoz milyen a hozzáállása.

A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes a valóságtól eltérő tényközlést adott a felperes beruházással kapcsolatos álláspontjáról, ezzel megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. A másodfokú bíróság a jogsértést a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja szerint megállapította és a jogsértés objektív jogkövetkezményeként a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontja alapján kötelezte az alperest elégtétel adására, amelynek módját arra tekintettel határozta meg, hogy abban a körben, ahol a jogsértés a hatását a felperesre nézve legsérlemesebb módon kifejtette, abban a körben biztosított legyen az elégtételadás hatékonysága. A másodfokú bíróság ezért a helyi közösség ügyével foglalkozó önkormányzati lapban, a ...-ben kötelezte az alperest a jogsértést megállapító rendelkezés közzétételére.

A nem vagyoni kártérítés körében a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá: A személyhez fűződő jogsértés szubjektív jogkövetkezményeként alkalmazandó Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjában szabályozott kártérítés nem szakítható ki a Ptk. kártérítésre vonatkozó Ptk. 339. §-a szerinti általános szabályai közül. Ennek megfelelően szükséges a jogellenesség, felróhatóság, a sértett félnél bekövetkezett kár és a jogellenesség, valamint a kár közötti okozati összefüggés igazolása. A perbeli esetben az alperes terhére a jogsértő és felróható magatartás egyértelműen megállapítható volt, azonban a felperes az alperesi közléssel okozati összefüggésben őt ért hátrányt nem igazolta, sőt olyan adat merült fel - tekintettel

arra is, hogy végül a beruházás a felperesi közreműködés eredményeképpen is nem került megvalósításra -, hogy a felperes megítélése a korábbiakhoz képest kedvezőbbé vált, ezt igazolja az a tény is, hogy az 1 %-os felperes részére való adófelajánlás folyamatosan növekedő összegű. Mindezekre tekintettel a nem vagyoni kártérítés iránti igényt a tényleges hátrány egyértelmű alátámasztásának hiánya miatt a Fővárosi Ítéltábla nem találta megalapozottnak.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének megfelelően megváltoztatta, és a Ptk. 239. §-án is keresztül érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986.(VI. 26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. §-a szerint határozott a perköltség viseléséről.

Budapest, 2009. október 27.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke - előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
s.k.
bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő